

237 redenen om door te gaan

Theater

Bellevue Lunch-
theater/Orkater.
Tekst en spel:
Geert Lageveen en
Leopold Witte.
11/2, Bellevue,
Amsterdam. Daar
t/m 4/4 (m.u.v.
zo/ma).

*Twee Orkatermannen praten over de dood, lekkere muziek erbij. Oké, **het is een formule, maar wel een leuke.***

Samen geven ze een mooi beeld van hun levensfase: heet dit de herfst, of is het al winter?

Het plan dateert uit de periode dat acteurs Geert Lageveen en Leopold Witte hun vorige voorstelling speelden. Die heette *237 redenen voor seks* en was een groot succes. Tijdens die tournee, dus, kwam bij Witte het idee op voor hun volgende voorstelling. Die moest gaan over de dood.

Lageveen zag het niet zitten, maar hij moet constateren: zijn kompaan heeft het 'm toch maar geflikt. Want nu is-ie er: *237 redenen om door te gaan*. Naar het idee van de eersteling: de twee Orkatermannen praten over wat hun na aan het hart ligt – dit maal de dood, en het leven daarmee – en draaien er lekkere muziek bij. Het is een formule, maar wel een leuke.

Voorals als je van ongeveer dezelfde leeftijd bent als de spelers: ouders overleden, kinderen het huis uit. Heet dit de herfst, is het al winter? Is er geen tijd te verliezen? Of doen we net alsof het niet bestaat, de doodstraf waartoe wij allen zijn veroordeeld? Gaan we wielrennen of schrijven we alvast afscheidswor-den? En welke muziek willen we daar-bij?

Lageveen en Witte hebben elk hun invalshoek. De eerste wil liever doen alsof er niks aan de hand is, beetje fiet-sen, beetje leven, beetje opscheppen over filosofische vrienden met een huisje in Frankrijk. Waar Witte met de moed der wanhoop er alvast vol in-duikt en wat extra begrafenissen af-loopt. Zo geven ze samen een mooi beeld van deze levensfase: je bent niet meer jong, je wilt nog steeds van alles, maar de doodsangst dringt zich steeds vaker op.

En toch weet het stel er een positieve draai aan te geven. Zoals met die gees-tige, opbeurende kaart aan het eind. Die helpt (een beetje).

Karin Veraart

